

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Ad diuini iudicij Exame[n] citatos meritò compauescere, & emendari debere, nec ridere citationem, aut citantes, exemplo Hannoniæ Comititis, & Hiberniæ Proregis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

fuisse percussus fuisset. Hoc accidisse scribit Anno 1253. cui consentiunt Matthæus Parisius, Ioannes Buriensis, & alij Britannici scriptores; licet alij scriptores nullam de hac re faciant mentionem. Vnde Delrius sublestæ fidei esse iudicat narrationem. Sed suppetunt alia quoque complura exempla, tam eorum, qui sua, quam qui aliorum causa appellauerunt.

Martinus
Delr. lib. 4.
disquis. Ma-
gicar. cap. 4
q. 4. sect. 1.

VIII.
Jonas Abbas
eius cõtem-
poraneus, in
vita S. Eu-
stachij.

Psal. 42. 1.

IX.

Thom Can-
tiprat lib. 2.
Apum. c. 35.
§. 3.

Matth. 5. 25.

Alterius causâ appellauit B. Eustachius Abbas. Is, hæretico quodam Agrestio B. Columbanum iam mortuum conuicijs calumniis que lacerante, in concilio Matisconensi, sic vitus est calumniatorem, vt diceret: *In horum presentia sacerdotum, te ego, eius discipulus & successor, cuius tu disciplinam & instituta damnas, ad diuinum iudicium, cum illo, intra presentis anni circulum disceptaturum inuito, vt inusti iudicis examen sentias, cuius famulum tuis obrectationibus maculare conaris.* Nec frustra eum conuadatus est diuino hoc vadimonio. Nam cum Agrestius sepius sibi datum penitentia locum non agnosceret, vt B. Eustachij sententia ad diuinum iudicium ipsum vocantis praualeret, ante triginta dierum circulum, priusquam vertentis anni meta compleretur, a seruo suo, quem ipse redemerat, securi percussus interijt. Ita & mortales immortalium queunt causam agere; & ipsi etiam immortales dicere possunt: *Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, & ab homine iniquo & doloso erue me.*

Et meritò sibi cauent à tali prouocatione iniquitatis non solum operadores, sed etiam fautores ac patroni. Quemadmodum cauisse legimus Hannoniæ Comitem: qui, dum vellet, in Ecclesia S. Ioannis, in Valencenis, canonicos expellere regulares, & pro eis ponere canonicos seculares; Abbas eiusdem loci, ad summum iudicem appellauit. Appropinquante autem appellationis die, cum Abbas inciperet infirmari, & se ad comparandum, coram summo iudice, orationis instantia prapararet; ipseque Comes, sub eodem tempore, sentiret incommodum, cause cessit, omnimodè diem veritus iudicij, & sententiam expectare. Sapuit iste in tempore, consilium Christi secutus dicentis: *Esto consentiens aduersario tuo citò, dum es in via, cum eo: ne forte tradat te aduersarius iudici, & iudex tradat te ministro: & in carcerem mittaris.* Vtinam & alij consilium hoc audirent, & dum in via sunt, faciem iudicis præoccuparent. Serò beneuolentia Iudicis conciliatur in tribunali: præstatque aduersarium placare, quam expectare sententiam damnantis. Rideri homines possunt, Deus

non.

non irridetur. Quare, magno suo malo, Numen in Martyre risit. Hiberniæ Prorex, de quo eruditissimus Galliarum regis Consiliarius scribit, ab eo Maionensem Episcopum Patritium Ochelium, & Conatium Ornarium Franciscanum, virum religione & sanguine clarum, nempe è Ducum profapia oriundum, capitis damnatū, ac suspendio addictum, quòd Ecclesiæ caput profanam feminam, Angliæ scilicet reginam vterque constantissimè negauisset. Iam sub patibulo, iam in laqueo erat Ochelius, cum petijt, vt, quando ipsi viuere ampliùs non liceret, liceret saltem, sub finem vitæ, aliquantulum loqui, & populo postremum valedicere. Non negata est illi ea petitio. Cæpit ergo Deo gratias agere, quòd sibi socioque tantum constantiæ, quòd occasionem fidei profitendæ, quòd gratiam vitæ, pro Christo, proijciendæ dedisset. Adhortatus est deinde Catholicos, si qui adessent, vt in eadem religione, cuius ipse causa moreretur, vsque ad extremum spiritum & ipsi perseverarent. Admonuit insuper, si qui secus sentirent, vt & ipsi solum Christum, & Christi Vicarium Romanum Pontificem, pro capite Ecclesiæ agnoscerent. Hac enim vnica de causa se, cum socio, in vincula datum, atque in teterrimo carcere, solis omnis ex parte, quindecim dies attentum; ac postea, ex Acherontica illa obscuritate, extractum, multis pollicitationibus ac blandimentis sollicitatum; grauissimis minis ac tormentorum metu perterrefactum, semper negauisse. Reginam esse Ecclesiæ caput. Ob quam constantem negationem, inquebat, Prorex irritatus, cum tunica molesta deesset, ocreas, butyro, sale, oleo & pyrio puluere iussit impleri, pedibusque meis inductas, in bullientem aquam imponi. Ita elixis pedibus ocreas, cum carne, detraxit, vnde ossa nuda solisque neruis hærentia gero, quibus in cælum, non in sententiam æternæ damnationi obnoxiam, cum me iturum profiterer, ad noua tormenta sum pertractus. Nam mihi, hi digiti, & hæc brachia, vt videtis, inter duo grandia saxa, sunt miserrimè contrita. Ita frumentum Christi factus sum. Nunc demum, quia de sententia non celsi, vt Christo meo conformis fiam, sublimis pendebo, vt de cruce anima vicinius ad cælum eat. In hunc sensum, ad dimidiam horam, eo affectu, eaque vi verborum perorauit, vt etiam aduersarij ipsi nõ possent à fletu abstinere. Pro epilogo ad Proregem conuersus, hac eum oratione compellauit: *Tu quidem, ô Prorex, hoc corpus miserè torquisti, atque iniurias mihi multas intulisti, quarum hic vltionem*

Galat. 6.7.

Florimund.
Ramund, lib
de ortu &
interitu hæ-
reseon. c. 20.
n. 6.

tionem

tionem non posco, sed te iam, calo teste, ad diuina maiestatis tribunal cito, ut illic facti rationem reddas. Percussit hæc citatio animum Proregis vehementer, altamque ei plagam inculsit; qui, ut bilem cum verbis exoneraret, dixit: *I, nunc, bipedum nequissime; I, Pegaseo volatu, ad Cerberum: Tuam ego appellationem, nec hili facio; tu ad Phlegethontem abi.* His verbis vtrinque commutatis, Episcopus, cum socio, strangulatus ad cælum, Prorex ad Limiriensem urbem ijt. Nō ita diu post accidit, ut Prorex cum Barone, animi causa, in campos exspaciaretur. Et peruenit ad eum ipsum locum, in quo duo Martyres laqueo interempti pependunt. Ibi Baronem compellans: *Ecce, ait falsum Prophetam, qui ad Dei iudicium me citauit; cum anima illius iam caleat in flamma, corpus putrescat in furca.* Hæc Prorex, inscius, quàm tenui filo sua quoque tunc vita penderet. Nam correptus morbo, qui animam eius, decimo quarto, ab eo, quo ad iudicium vocatus est, die, ad Rhadamantum expulit. verè sensit, ridentes à Deo irrideri, rectiusque se facturum fuisse, si quod Martyri falsò prædixit, sibi met ipsi cecinisset, ac in tempore respuisset. Sed, ut D. Gregorius ait, *habet hoc prauorum malitia, ut cum vera in se flere mala renuit, fingat aliena: Nam, quasi solatio facinoris vitur, si, falsis vocibus, & vita corripientis inquinetur.*

S. Gregor.
lib. 10. Moral.
c. 3.

X.

Thom. Cantiprat.
lib. 2. Apum. c. 35.
§. 2.

Alterius etiam causâ, vadimonium constituit, apud doctum & probatæ fidei scriptorem, alius; de quo eiusdem temporis author ita scribit: *Monasterium S. Iacobi, apud Leodium, notum multis est & acceptum. Istud quidam adolescens consobrinus maioris Præpositi, causa deuotionis & religionis, intravit. Quod ut audiuit Præpositus, indignè tulit: mandat Abbati remitti consobrinum, per clericos: renuit ille. Tunc Præpositus, forti manu collecta satellitum, intrat violenter cœnobium, rapit iuuenem & nudatum Sancto habitu, induit seculari. Abbas ergo Monasterij, collectis primoribus ciuitatis, Episcopo queritur, & totum clerum, pro tantis iniurijs, interpellat. Hoc cum indignanter vix vellet audire Episcopus, & Abbatem potius duris verbis impeteret: flexis Abbas genibus, cum moderamine verborum, dixit Præposito: *Iudicem contra te, o Præposite, in terra habere non possum, & ideo contra te Deum summum iudicem interpello, ut infra 40. dies uterq; nostrum compareat, coram illo, sententiam pro meritis acceptans. Ad hoc Præsul cachinnans cum suis irrisit hominem atq; spreuit, & repulit exprobratum. Quid plura? 40. die, circa nonam, mortuus est dictus Abbas: & cum pro eo solemni pulsetur, sedens in balneo Præpositus, quesivit**